

Upp och ner i Folkets hus

REVVY

"Upp och ner i 30 år"

Plats: Folkets hus, Motala.

Ensemble: Jorgie Flordin, Linda Nordlund, Sofia Gustavsson, Jessica Björk, Tobias Nyström, Jennie Ståhl, Evelina Strand, Natalie Nilsson, Sanna Nordlund, Marita Ledin, Maggan Nyström, Mikaela Svahn, Anna-Karin Edepil, Magnus Karlsson, Jonna Bäck, Andreas Johansson, Jörgen Nyström.

Orkester: Jenny Egnell, Stefan Johansson, Anton Sällberg, Hjalmar Hurtig, Mangnus Gunnar.

FOTO SAMUEL GUSTAFVANDER

Full fart! Magnus Karlsson kan inte bara cykla minicykel, han lockade till många skratt med sin monolog.

FOTO SAMUEL GUSTAFVANDER

Det finns många starka röster i revyn. En av dem tillhör Sanna Nordlund.

röster i ensemblen och en livs levande orkester innebär tryck i salongen. Också den musikaliska blandningen är stor, med alltifrån schlager till tung disko och till och med en hyllningssång till Clas Ohlson.

"Upp och ner i 30 år" är en helkväll i högt tempo och med en imponerande spännvidd. Det är bara att hoppas att revyn överlever i minst lika många år till, för helt klart behövs en äkta lokalrevy i Motala!

MATS BENGTSOON

1979, redan innan Folkets hus var officiellt invigt, spelades den första lokalrevyn i teatersalongen. Något som förstas satt viss prägel på årets upplaga, "Upp och ner i 30 år".

Det är en späckad jubileumsföreställningen som bjuds i Folkets hus. Om det gått "upp och ner" genom åren så gör det också det under de cirka två och en halv timma som föreställningen pågår. Och frågan är om paketet inte är väl stort, kanske skulle man vunnit i intensitet på att skala bort åtminstone några nummer (under-tecknad fick på grund av pressläggningen slopa de tre sista numren).

Det är emellertid tätt mellan skratten och stundtals riktigt rappt och roligt. Den första pärlan är sketchen där ett udda gäng ska ge sig ut för att tjuvfiska kräftor. Snabba vitsar, dråpliga situationer tillsammans med härlig scenografi och ljussättning.

Det känns extra kul att revygänget i år vågat lägga tyngdpunkten på det lokala. Vi får till exempel – som en bro genom hela föreställningen – följa historien om Skepparpinan från 40-talet och framåt, accentuerad med komisk pantomimteater. Det ges också en tillbakablick på

de senaste 30 åren, både i staden och revyn. Och det delas ut många fina och välbalanserade gliringar till mer och mindre kända Motalabor.

Det lyfter på flera ställen. Som när Tobias Nyström kläcker idéer för hur teatersalongen ska kunna utnyttjas framöver, eller när Andreas "Ea" Johansson själv genomför en dialektkamp. Linda Bengtzing-parodin, gjord av Jessica Björk, är också en höjdare liksom Jorgie Flordin som pappan som ska sköta snacket på utlandsresan, men inte själv har bästa kollen på engelskan.

Det finns flera starka